«Sóc el ´mimat´ del vestidor, tothom em tracta com si fos el seu germà petit»

Amb 15 anys, va acceptar deixar-ho tot i fitxar pel Manchester City, una decisió que li va canviar la vida. Després d'un primer any molt dur, Pablo Maffeo ha anat creixent en un dels clubs més importants i ara vol seguir madurant de la mà del Girona.

Maffeo, el dia de la seva presentació oficial amb el Girona.

CARLES ROSELL | GIRONA

Van passant les jornades i el Girona continua a tres punts del play-off. Hi ha ganes d'escalar posicions i arribar-hi?
Tenim moltes ganes d'acabar jugant el play-off. Hi ha ambició i també confiança de fer un bon partit contra l'Alabès, de signar un bon final de lliga i de colar-nos a la part alta de la classificació.

I ganes també de guanyar de nou a casa...
Sí, també. Estem jugant bé, tant a fora com a Montilivi, però només ens falta rematar. L'equip va puntuant i les sensacions són prou bones. Confio que podrem guanyar el líder i seguir ben vius.

Vostè és jove i la seva carrera no és gaire llarga, però havia vist mai una categoria tan igualada com aquesta Segona Divisió A?
Realment, m'he quedat molt sorprès, perquè no sol ser així. Hi ha una dotzena d'equips o més que lluiten per un mateix objectiu. Fa tres mesos que estic en el futbol professional i mai havia vist res igual.

Com li proven aquests mesos?
Bé. M'he adonat que aquesta és una categoria molt difícil i molt dura, sobretot en l'aspecte físic. M'estic entrenant bé i que quan competeixo ho faig amb encert. Estic prou content amb el meu rendiment.

Està tenint els minuts i la participació que esperava?
No puc dir que creia que ho jugaria tot, ni tampoc que no gaudiria de cap minut. Estic prou satisfet i de mica en mica vaig agafant experiència. Vaig fitxar a l'hivern i m'havia d'adaptar. Crec que ho he aconseguit i ara espero fer-ho bé cada cop que tingui una oportunitat.

Vostè pertany al Manchester City. Suposo que deu seguir l'equip anglès i que deu content amb la històrica classificació per a les semifinals de la Lliga de Campions.
Sí, vaig veure el partit i me n'alegro molt per ells. Perquè és el meu equip i perquè estem per primer cop en unes semifinals de Champions. Espero que puguin arribar encara més lluny.

S'hi veu en un futur no gaire llunyà?
Tinc moltes ganes i també moltíssima il·lusió de poder arribar algun dia al seu nivell. M'encantaria poder competir per guanyar títols d'aquesta envergadura amb jugadors d'una altíssima qualitat com els que hi ha ara al City.

Suposo que el club anglès i el Girona deuen ser dos móns completament diferents.
Sí, existeixen les seves diferències, però jo em trobo còmode a tot arreu. Sóc una persona que es relaciona bé amb tothom i puc estar bé a Manchester i també a Girona. Pel que fa al club, per exemple, allà hi ha moltes més facilitats. Com ara amb la Ciutat Esportiva. És un complex enorme!

Hi vivia ?
No, tinc la meva residència en una casa a Manchester.

Expliqui'm com va anar això de fitxar per un club amb tant de renom com és el City...
Jo estava a l'Espanyol. Era cadet, però jugava amb el juvenil A. El City es va posar en contacte amb mi i es va reunir amb els meus pares i el meu representant. Em van proposar deixar-ho tot i anar a Manchester. Vaig acceptar. Hi vaig anar un any per viure l'experiència, madurar com a persona i aprendre anglès. La cosa va sortir bé i l'any següent els meus pares van venir cap allà.

Quan li diuen d'anar cap a Manchester, què va pensar?
Llavors tenia 15 anys i vaig al·lucinar. No m'ho podia creure. Sincerament, no m'ho vaig pensar gaire. Crec que és la millor decisió que he pres a la meva vida. No només perquè puc jugar a futbol en un club d'alt nivell, sinó també perquè he viscut una cultura molt diferent a la nostra alhora que he après un altre idioma.

Li va costar adaptar-se?
Moltíssim. Sobretot el primer any. Trobava a faltar els meus pares. També el país, el clima i el menjar. Tot és molt diferent. Que vinguessin els meus pares m'ha ajudat.

Es va plantejar tornar?
Sí, jo volia tornar. Però amb el pas del temps vaig canviar de parer. Amb la meva família m'he sentit més acollit. Puc parlar amb la mare o el pare quan torno a casa després dels entrenaments. Quan estava sol, per més que ho volgués, no podia parlar amb ningú.

El clima, una meravella, no?
Ostres, es fa fosc molt aviat!?No és el mateix aixecar-te cada dos per tres i veure que fa sol, a despertar-me molts matins i veure per la finestra que està plovent. Però m'hi he acabat acostumant. Si vols jugar a la Premier League i ser en un club d'alt nivell s'han de viure coses així.

Pujava gaire al primer equip?
Gairebé sempre m'hi entrenava i quan no jugava amb el filial, el meu equip, ho feia amb ells.

Què me'n diu de l'experiència?
Als primers mesos em vaig quedar una mica impactat. No m'ho podia creure!?Després em vaig adonar que és gent molt propera. Em van acollir de meravella. Hi ha diversos grups, depenent de l'idioma, i amb tots ells m'hi porto prou bé.

Pel que fa a la qualitat de ben segur que allò és un altre món. Però en l'aspecte humà, és semblant al que s'ha trobat a Montilivi?
Sí, i tant. Aquí al Girona hi ha un grup genial de jugadors. Em porto molt bé amb ells. Des del primer minut m'han acollit amb els braços oberts. Em tracten com si fos el seu germà petit. Deu ser perquè sóc el més jove... Em mimen molt i no em puc queixar. Aquí visc sol, però cada dos per tres quedo amb alguns companys fora dels entrenaments i l'estada no se'm fa gens pesada.

Allà al City, quan ha estat al primer equip, l'ha entrenat Manuel Pellegrini. El xilè farà les maletes perquè aquest estiu arriba Pep Guardiola. Com veu el fitxatge del tècnic català?
Jo n'estic encantat! És un molt bon entrenador, però no només això. Ha demostrat confiar molt en la gent jove i del planter. Si em dóna una oportunitat, la intentaré aprofitar i no el defraudaré.

De moment, encara li queden un parell de mesos a Girona. Què demana al final de curs?
Primer, que l'equip aconsegueixi els seus objectius. També vull agafar experiència i madurar, i això s'aconsegueix amb més minuts. Ara ja sé el que és el futbol professional, així que tinc ganes de seguir creixent.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2016/04/14/mimat-del-vestidor-tothom-em/777724.html?utm_source=rss